

זוכה במדליית הזהב בכל תחרות עולמית במיקצוע זה. הוא יכול לגנות את הטרור היהודי ולהתרשם לפני הטרוריסטים. הוא יכול להתנגד להתנחלויות ולהטיף להן כצו אלוקי. הוא יכול לקרוא לאחרות לאומית כדרך יחידה להצלת המדינה, ולמנוע אותה כאלף ואחד טכסיסים גאונים. אין גבול.

ציניות כזאת היא, אולי, כישרון מלידה, מתת שמיים. היא סוד לאריכות ימים, ובעיקר לאריכות ימים פוליטית. וככל שהפוליטיקאי מאריך ימים, הציניות שלו גוברת. יתכן שאין אדם יכול להיות פעיל כחיים הפוליטיים במשך יותר מעשור שנים מבלי להירכק כציניות זו.

אם כן, הרי אריכות ימיו הפוליטית של בורג היא נכס בשל עצמו. היא הגדילה את הציניות הטבעית שלו לממדים מזנומנטליים, המעוררים השתאות.

משאכים בלתי נידלים לתוך החינוך הדתי, והוגבר החינוך הרתיילאומני גם במערכת החינוך הכללית. זה התחיל עוד בתקופת הכהונתם של שרי החינוך מטעם מפא"י, וזה גבר שיבועתיים תחת שרי החינוך מן המפל"ל.

בחרירה של מאיר כהנא, גאולה כהן וחנון פורת גדלו בחממה זו, וכמוהם בוחרו מאיר כהן-אבידוב, יצחק פרץ ורפאל איתן.

מי שמוסיף מערכת זו כמעט אינו יכול שלא לחשוב על הערבים בעל גזקים מסוממים וחיות דירגליות, ועל הגויים בעל תיאדם שטופיזמה.

לפני כמה ימים שידרה הטלוויזיה עימות פאתטי בין שני מחנות רתיים. היה זה עימות מפוברק, שאינו קיים כמצאות. כי מול כמה פרופסורים קשישים, כמו אפרים אורבך, הממשיכים במסורת ההומאניסטית היהודית-דתית של מרכז אירופה, ניצב המחנה הארדי של הנוער הדתי, אנשי ישיבות ההסדר, חניכי בית-הספר הדתי, תנועת הנוער, ההתנחלות, המוני

הנשק הסודי שנתר ביד המערך: לשבור את המכד"ל ולמסור את כל המימסד הדתי ביד הספרדים של ש"ס והמכד"ל

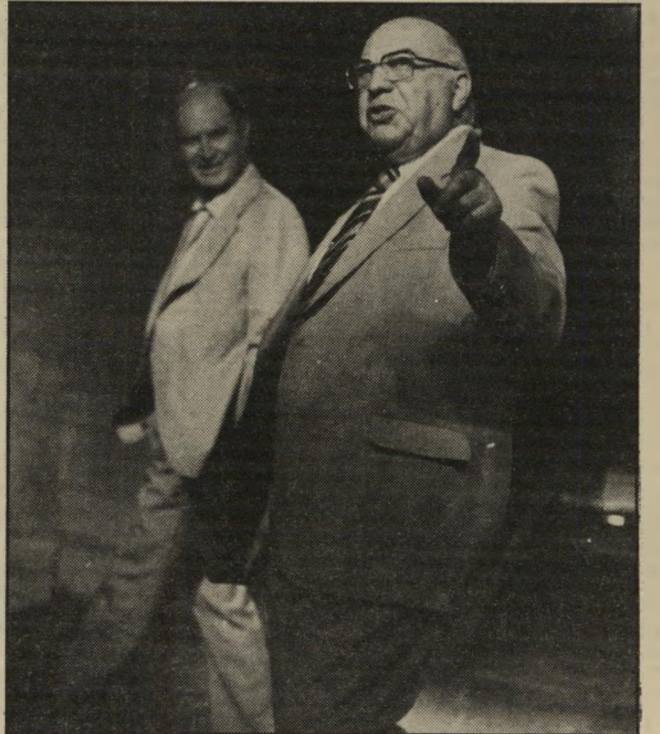
הקנוניה

האחרונה

ניציות בנושא המדיני (וכי התוכנית של המערך איננה ניצית?). בפעם הראשונה מאז קום המדינה, ינוטרלו הדתיים האשכנזיים מכל מוקדי הכוח המסורתיים שלהם. בורג ונבולון (המר) ייורקו לאר פוזיציה, ויחגגו שם בחברת אברהם שפירא ומנחם פרוש מאגודת ישראל, חיים דרוקמן ואברהם ורדיגר ממרשה, אליעזר ולדמן וגרשון שפט מהתחיה. זאת תהיה מהפכה אדירה, שהציבור החילוני איננו מסוגל להבין אותה. התקציבים, ועדת הכספים, ההורמה לישיבות, הרכנות הראשית, המועצות הדתיות, משרד-הדתות — כל

העבודה. המוניטין שלו בציבור, שלא היו מוצדקים מעולם, הוא בירידה, אחרי הופעתו הנלעגת ביישיבת הפתיחה של הכנסת ה-11 (העולם הזה, 15.8.84). "הדרך לכך היא אחת ויחידה. יש לנו קלף אחד אדיר, שטרם הובן עלידי הפרשנים בערי תונות היומית. זהו הקלף העדתי. עד כה קיימות, בעצם, שתי סיעות במפל"ל. שלושת הח"כים שלהם מצד אחד, וח"כ אבנר שאקי — הליכודניק — מצד שני. דרוקא הפרום שאקי הוא המפתח להרכבת קואליציה

שבועות האחרונים הולכת וגוברת הטינה, שרוחשים ראשי מפלגת העבודה למנהיג המפל"ל שריהפנים והדתות, הר"ר יוסף בורג. השר הקשיש, ששירת תחת כל ראשי ממשלות ישראל, מתקלס בליו בשימרון פרס ובחבריו, ויורה בהם חיצים הנחשבים, לפחות בעיניו, כהתגלמות השנינות. העובדה שהמפ"ל יצאה מהבחירות עם שיא שלילי של ארבעה מנדטים בלבד (ראה מיסגרת), איננה מרשימה אותו במיוחד. הוא וורק לעבר מנהיגי העבודה אימרוח'כנף, הנאספות בשק דנות ראויה לציון עלידי מלקטי הפיקנטריה בעיתונות היומית. המצע

בורג והוועין המושפטי זמיר וחוף מהכל גם יור הכנסת!

הציבור הדתי המיוחל — בקיצור, כל המחנה הדתי בישראל, מלבד כמה שרידים יפים ואמללים, ההולכים ונעלמים. זהו הגולם, שהקימו בורג וחבריו, המהר"ל המודרני. אלא שבניגוד לאגדה, אין שום דרך לשטק את הגולם הזה. הוא קם על יוצריו.

הכחובת על הקיר

הה עונש האלוהי. לפי התפיסה הדתית, או העונש הטיבעי, לפי התפיסה המודרנית. הגולם היה אינו שייך עוד לבורג. בורג יכול להמשיך עוד זמן-מה במישחקיו, ול, יור עוד כוח וכיבודים, אבל זמנו עבר. תזכות כבר מופיעה על הקיר.

המחנה הדתי של מחר לא יהיה שייך עוד ליוסף בורג ורומיו. הוא יהיה שייך למאיר כהנא. נגור על יוסף בורג, האיש שחי כמה שנים תחת שילטון הנאצים בגרמניה, ושאחת התעודות הרבניות שלו נושאת את חותמת צלבי-הקרט של הרייך השלישי, לראות כמו עינו כיצד הוא הוציא מתחת לידיו, בארץ-ישראל, תנועה נאצית יהודית.

אילו היה אדם אחר, היה אולי מתאבד. אך יוסף בורג, מלך הפוליטיקאים, אינו מונד עשפה. הוא פשוט מסיק את המסקנות. מתאים את עצמו לרוח החדישה ומנסה לנצלה במיפושיו בדי להסליג הלאה.

השילטון משחית, והשילטון המודרני לט משחית באופן מוחלט. אמר הלורד אקטון, זה נכון גם לגבי אורק תקופת השילטון. השילטון משחית, וככל שאדם נמצא בשילטון זמן רב יותר, כן משחית השילטון את אופיו. האגר מאניה, הנרקיסים, האהבה-העצמית של בעל השילטון-הארוך הן תופעות בלתי-נמנעות.

אורך תקופת שילטונו של בורג כבר היה לאגדה. המחיר נראה לעין, ולא בורג הוא המושלם את המחיר הזה.

הגולם ויצריו

בשבת-הרוח ששמו בורג מראה את כיוון הרוח במחנה הדתי, שעבר מכיוון יוג'רמתון לכיוון לאומני-קיצוני.

איד זה קרה? האם מהווה בורג קורבן של תהליך, שלא היתה לו שליטה עליו? גם אמתלה זו אינה יכולה לעמוד לו.

השינוי הרה-האסון של כיוון הרוח הדתית בישראל הוא תוצאה של מערכת-החינוך הישראלית, ובמיוחד מאז שהגיע בורג לראשונה לכנסת סיימו 33 שנתונים את מערכת-החינוך הזאת — ומשנה לשנה גברה הלאומנות הגזענית-הדתית של השנתון השוטף על זו של קודמו.

בורג וחבריו עמלו קשה כדי להשיג זאת. תודות להם נשפכו

מזכיר בניתן צעקה אחרונה

הנכסים האיריים האלה יוצאו מידי צנא העסקנים האשכנזיים, ויועברו לירדים מיורחיות. "המהפך של 1977 יחוויר לעומת את התוכנית הזאת טיפין-טיפין לאישים כמו הרב עובדיה יוסף מש"ס, וגם לשאקי ולדנינו בעצמם. לבורג והמר אין כל תשובה למהלך הזה. זאת היא גם הסיבה לכך שבורג משחק כליכך על הקלף הניצי. הוא רוצה להקשות על שאקי — שהוא באמת לאומני מטורף — על הצעד הגדול הזה. נוכל לשכנע את שאקי, אולי אפילו להעניק לו חופש-הצבעה בנושאים מדיניים מסוימים.

צרה-היחסית בראשות המערך. אם נצליח לשכנע את שאקי ואת ח"כ דויד דנינו להיפרד מבורג, יתכן שגם חכ"י ש"ס, חרף בחרירם הלאומניים, יסכימו להצטרף אלינו. אין צורך לימר, שמנהיג תמני, אהרון אביר-הצירא, ירוין לכל תרגיל נגד בורג. שאקי יגשים את חלומו הישן ויהיה שר-החינוך. לש"ס ניתן את מישרר-הדתות, ורנינו, יור המועצות הדתיות, יקבל את הסגנות במישרר זה. הסיתוי לדתיים מקרב ערות המיזרח יהיה ממש עצום, למרות העמדות ה

האנטי-דתי שלכם. התריס בורג לעומת פרס, רבין ונבון, המתקפרים בכיסאותיהם, הוא מצה ומרור, מצע ומריבה. הנאה שלו מההתקפלות הטרטאלית של מנהיגי-המדינה בעבר (ובעיני עצמם גם בעתיד) היא עצומה, אבל איננה מונעת ממנו מלנקוט עמדות ניציות תקיפות וחד-משמעיות. מנהיגי המערך ממולו ממשכים לחייד, אפילו להתרפס, אבל השינאה כלפיו בועת ממש, כפי שלא היתה מעולם. כמה מהם מנסים עתה לטמון לו מלכודת מחוכמת, מרופרת היטב. הגיע הזמן להרים את בורג, אמר העולם הזה מקור בכיר במפלגת